

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Nicolaev Ghenadie,
judecători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Sliusarenco Dumitru în numele părții vătămate Crețu Petru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Lefter Vasile XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în s. XXXXX,
r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.08.2016 – 31.10.2016;

Instanța de apel: 05.12.2016 – 19.04.2017;

Instanța de recurs: 26.06.2017 – 01.11.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 31 octombrie 2016, pronunțată în procedură simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Lefter Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal la 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Acțiunea civilă înaintată a fost admisă parțial și dispusă încasarea din contul lui Lefter Vasile în folosul lui Crețu Petru suma de 5000 lei pentru recuperarea prejudiciului moral.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Lefter Vasile în noaptea spre 02 iunie 2016, aflându-se în apropierea magazinului „Universalcoop”, din localitatea Bădiceni, r-nul Soroca, în urma unui conflict iscat cu Crețu Petru ce se afla în aceeași încăpere, intenționat i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care urmărindu-l și ajungându-l lângă incinta primăriei din localitate, a continuat aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 99A din 27 iunie

2016, vătămări corporale medii sub formă de multiple echimoze periorbitale bilateral, pe față și corp, plăgi contuze parietal pe stânga, plagă contuză suborbital dreapta, fractura coastelor IV-V pe dreapta cu deplasare și emfizem subcutan localizat și pneumotorace minimal aplicat, acțiunile fiindu-i încadrate la art. 152 alin. (1) Cod penal cu calificativele „vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, ce nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Sliusarenco Dumitru în numele părții vătămate Crețu Vasile solicitând casarea ei, cu remiterea cauzei la rejudecare în vederea modificării învinuirii în sensul agravării, cu atragerea la răspunderea penală a lui Volinițchii Victor și Călin ce neîntemeiat au fost scoși de sub urmărire din lipsa în acțiunii și a elementelor infracțiunii, ceea ce în final a dus la o încadrare greșită a acțiunilor inculpatului la art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă mult prea blândă în raport cu urmările survenite și suferințele suportate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 aprilie 2017, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Sliusarenco Dumitru în numele părții vătămate Crețu Petru, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță a constatat obiectiv toate împrejurările de fapt și aspectele de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei.

Or, atât la faza urmării penale, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond și cea de apel, inculpatul a recunoscut integral faptele săvârșite ce au fost constatate prin probele administrate, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii lor. Împrejurările expuse de el colaborând integral cu ansamblul de probe administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce, cu expunerea lor nemijlocită în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și sentința pronunțată pe caz, motivare pe care instanța de apel a acceptat-o și pentru a evita repetarea ei inutilă a însușit-o, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Instanța de apel a conchis că soluția instanței privind condamnarea lui Lefter Vasile în limita învinuirii lui formulate în rechizitoriul pe art. 152 alin. (1) Cod penal, este una corectă, bazată pe împrejurările de fapt și aspectele de drept cărora li s-a dat o apreciere obiectivă pe parcursul soluționării cazului, fapt ce stabilește netemeinicia argumentului invocat de către avocatul Sliusarenco D. privitor la incorectitudinea calificării acțiunilor inculpatului.

Concomitent, constatând cert împrejurările de fapt și aspectele de drept ale cauzei și efectuând o încadrare juridică corectă a acțiunilor inculpatului, instanța, la stabilirea categoriei pedepsei penale, a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 Cod penal, ce se referă la scopul pedepsei penale, art. 75 Cod penal ce stabilesc criteriile generale de individualizare a ei, precum și art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală ce garantează dreptul persoanei de a beneficia reducerea pedepsei penale, în cazul acceptării judecării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

Instanța de apel a menționat, că la stabilirea pedepsei penale, instanța a ținut cont de recunoașterea vinovăției și căința sinceră manifestată de către inculpat în legătură cu faptele comise și urmările survenite, el acceptând baza probantă administrată pe caz, personalitatea inculpatului ce a comis fapta în perioada minoratului, lipsa față de el a pretențiilor cu caracter moral sau material manifestată de către partea vătămată în cadrul ședinței instanței de apel, împrejurări de fapt recunoscute drept circumstanțe ce-i atenuază răspunderea penală. La fel, instanța a reținut lipsa antecedentelor penale, caracteristica satisfăcătoare a inculpatului de la locul de trai, precum și lipsa circumstanțelor agravante ale cauzei, fapt ce a determinat aplicarea în privința lui Lefter Vasile a pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității, acceptată de către el, oferindu-se posibilitate de a-și demonstra corectarea ne fiind privat de libertate și aducând beneficiu societății, din care considerente instanța de apel a reținut netemeinicia solicitării apelantului referitor la înăsprirea în privința inculpatului Lefter Vasile a pedepsei penale.

Păstrând neschimbată soluția privind condamnarea inculpatului, cât și în ce privește respingerea plângerii formulate împotriva ordonanțelor din 25 iulie 2016 și 01 septembrie 2016 de scoatere de sub urmărire penală a fraților Volnițchii Victor și Călin, instanța de apel a menționat, că în situația din speță și în corespundere cu art. 325 Cod de procedură penală, cauza a fost judecată de către instanța de fond în privința persoanei diferită justiției și în limita învinuirii formulate în rechizitoriu, la caz fiind aplicată procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, partea acuzării nefăcând uz de prevederile art. 326 Cod de procedură penală ce-i acordă posibilitatea agravării învinuirii, fapt pentru care solicitarea apelantului referitor la remiterea cauzei la rejudecare în vederea agravării învinuirii în sensul coparticipării pe motive de discriminare sau ură rasială, a fost respinsă ca fiind absolut nefondată.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Slisarenco Dumitru în numele părții vătămate Crețu Petru, declarând recurs la 12 iunie 2017 prin intermediul oficiului poștal, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admise plângerile avocatului părții vătămate din 01 septembrie 2016 și 12 septembrie 2016 împotriva ordonanțelor procurorului r-nului Soroca.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel a menținut argumentele instanței de fond, fără a cerceta probele și argumentele la care a făcut referire în cererea de apel;

- sentința instanței de fond și decizia Curții de Apel sunt total neîntemeiate, nemotivate și contravin legislației în vigoare și standardelor internaționale pe care Republica Moldova s-a obligat să le respecte;

În rest recurentul a invocat în cererea de recurs aceleași motive invocate și în cererea de apel.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, pledând pentru declararea inadmisibilității acestuia, deoarece hotărârea atacată este legală și întemeiată și care cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Recurentul a invocat în susținerea solicitărilor sale în calitate de temei de drept pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Conform alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: *pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul lărgit menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii

atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurent în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind calificarea infracțiunii săvârșite de către Lefter Vasile în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, stabilind corect existența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii în baza căreia a fost condamnat, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, considerând că nu este necesară repetarea acestora.

Mai mult decât atât, Colegiul consideră necesar a menționa, că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Cu referire la motivele recursului, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal nu se va expune, deoarece în speța dată, în situația în care inculpatul recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii ce i se incriminează, invocarea acestei erori, care prevede că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*” este lipsită de logică, dar și neîntemeiată, deoarece recursul nu conține o motivare sub acest aspect, nefiind indicată norma penală în baza căreia urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului, iar potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și motivelor expuse de către recurent.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel nu este afectată de erori de drept invocate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de

art. 413-418 Cod de procedură penală, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Sliusarenco Dumitru în numele părții vătămate Crețu Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui **Lefter Vasile XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **30 noiembrie 2017**.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir